

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

NACRT

**PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA
I DOPUNAMA PREKRŠAJNOG ZAKONA**

Zagreb, ožujak 2015.

PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA PREKRŠAJNOG ZAKONA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga Zakona sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. alineja 1. Ustava Republike Hrvatske ("Narodne novine" broj 85/10 – pročišćeni tekst i broj 5/14 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM, TE POSLJEDICE KOJE ĆE IZ DONOŠENJA ZAKONA PROISTEĆI

Prekršajni zakon donesen je 10. listopada 2007. („Narodne novine“ broj 107/07), a stupio je na snagu 1. siječnja 2008. Zakon je izmijenjen i dopunjen dva puta u 2013. godini Zakonom o izmjenama i dopunama Prekršajnog zakona („Narodne novine“ broj 39/13) koji je stupio na snagu 1. lipnja 2013., i Zakonom o izmjenama i dopunama Prekršajnog zakona („Narodne novine“ broj 157/13) i koji je stupio na snagu 1. siječnja 2014.

Ulaskom Republike Hrvatske u punopravno članstvo Europske unije 1. srpnja 2013., a i prije toga, tijekom procesa pristupnih pregovora, Republika Hrvatska usklađuje i usklađivala je svoj pravni sustav sa pravnom stečevinom Europske unije.

U procesu prihvaćanja pravne stečevine EU, u pravnom sustavu Republike Hrvatske pojavili su se novi subjekti – pravne osobe s javnim ovlastima kojima je posebnim zakonom utvrđen status neovisnog regulatora, tzv. neovisne regulatorne agencije. Te agencije imaju ovlasti reguliranja odnosa te nadzora nad gospodarskim subjektima, pa i fizičkim osobama, u raznim područjima financijskih usluga, poštanskih usluga, elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga, željezničkih usluga i energetskog sektora.

Posebnim zakonima koji uređuju navedena područja mogu se propisati i kažnjiva djela kao prekršaji koje subjekti regulacije i nadzora mogu počinuti te sankcije za takve prekršaje, a u prekršajnim postupcima koji se vode zbog povreda odredaba posebnih zakona, neovisne regulatorne agencije imaju položaj ovlaštenog tužitelja.

Posebni zakoni o kojima je riječ preuzimaju pravnu stečevinu odnosno transponiraju propise Europske unije (određene Direktive i Uredbe EU) u pravni sustav Republike Hrvatske, a zbog primjerenog ispunjavanja svih zahtjeva sadržanih u takvim propisima EU, pokazuje se potreba za određenim dopunama i izmjenama u hrvatskom pravnom sustavu.

Naime, takvi zahtjevi koji se postavljaju pred pravni sustav države-članice EU odnose se, prije svega, na pitanje primjene „administrativnih mjera i sankcija“ u slučaju kršenja nacionalnih propisa, kojima su transponirani propisi Europske unije u pravni sustav Republike Hrvatske, kao i na potrebu da navedene sankcije po svojim obilježjima moraju biti učinkovite, proporcionalne i

odvraćajuće za počinitelje protupravnog postupanja. U tom smislu se pred pravni sustav Republike Hrvatske kao države članice Europske unije postavlja dvojba da li se željeni rezultat može postići odgovarajućom prilagodbom prekršajno-pravnog sustava odnosno dopunama (i izmjenama) Prekršajnog zakona ili neovisnim regulatornim agencijama treba posebnim zakonima dodijeliti ovlasti da same propisuju i u posebnom postupku izriču tzv. administrativno-kaznene sankcije i javno ih objavljuju, sve kako traže određene Direktive i Uredbe EU.

S obzirom da je prevladavajuće mišljenje da ukupan pravni koncept u kojemu bi se administrativno-kaznene sankcije propisivale i izricale od strane neovisnih regulatornih agencija nije u potpunosti u suglasju s Ustavom Republike Hrvatske, jer ima elemente donošenja općih pravila što kao ovlast pripada isključivo zakonodavnoj vlasti i elemente sankcioniranja što kao ovlast pripada isključivo sudskoj vlasti, rješenje ovog pitanja treba pokušati iznaći kroz dopune i izmjene Prekršajnog zakona.

Analizom propisa Europske unije koji reguliraju navedena područja razvidno je da relevantni propisi Europske unije, iako daju takve ovlasti neovisnim regulatornim agencijama, izričito ne zabranjuju mogućnost delegiranja takvih ovlasti sankcioniranja na nadležne sudove.

Stoga postojeći prekršajnopравни sustav u kojem domaće neovisne regulatorne agencije zbog utvrđenih nezakonitih postupanja svojih subjekata nadzora, kao ovlašteni tužitelji u smislu Prekršajnog zakona, pokreću prekršajne postupke pred nadležnim sudovima, sam po sebi, nije protivan zahtjevima sadržanim u odgovarajućim propisima Europske unije.

Međutim, i takav sustav potrebno je u određenim segmentima dopuniti ili izmijeniti kako bi se u potpunosti ostvarila svrha koja se želi postići tzv. „administrativnim mjerama i sankcijama“, konkretno u pogledu:

1. mogućnosti propisivanja (i izricanja) većeg raspona novčanih kazni za prekršaje iz nadležnosti regulatornih agencija;
2. omogućavanja ovlaštenom tužitelju – regulatornoj agenciji javno objavljivanje sudske odluke o prekršaju (pa i nepravomoćne) na vlastitim internetskim stranicama
3. mogućnosti propisivanja (i izricanja) zaštitne mjere dugotrajne ili trajne zabrane obavljanja određene djelatnosti za prekršaje iz nadležnosti regulatornih agencija.

Kod propisivanja i izricanja novčanih kazni za prekršaje iz nadležnosti regulatornih agencija, temeljni problem leži u tome što propisi Europske unije koji reguliraju navedena područja postavljaju granicu općeg maksimuma novčane kazne daleko iznad maksimuma kojeg propisuje Prekršajni zakon.

Tako Direktiva 2013/50/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2013. (izmjene Transparency Directive) propisuje da novčana kazna za pravnu osobu može dosegnuti iznos do 10.000.000,00 eura ili do 5% ukupnog godišnjeg prometa prema zadnjim dostupnim izvještajima. Isto ili slično određuju i drugi propisi EU, npr.:

Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ;

Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za

oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća, ili

Direktiva 2014/91/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o izmjeni Direktive 2009/65/EZ o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) u pogledu poslova depozitara, politika nagrađivanja i sankcija.

U odnosu na fizičke osobe, navedeni propisi Europske unije ne prave razliku čine li navedene osobe prekršaj u svojstvu odgovorne osobe u pravnoj osobi, ili u svojstvu osobe koja obavlja neko samostalno zanimanje, ili pak u svojstvu (običnog) građanina. Kao u slučaju pravnih osoba, propisi Europske unije koji reguliraju navedena područja i u odnosu na fizičke osobe, također, postavljaju granicu općeg maksimuma novčane kazne koja se može propisati i izreći daleko iznad maksimuma kojeg propisuje Prekršajni zakon.

Primjerice, Direktiva 2013/50/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2013. (izmjene Transparency Directive) propisuje da novčana kazna za fizičku osobu može dosegnuti iznos do 2.000.000,00 eura ili iznos u visini do dvostrukog iznosa ostvarene dobiti ili spriječenog gubitka (uzima se viši iznos ako je to moguće utvrditi).

Isto ili slično određuju i drugi propisi EU, npr.:

Direktiva 2014/91/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o izmjeni Direktive 2009/65/EZ o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) u pogledu poslova depozitara, politika nagrađivanja i sankcija;

Direktiva 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištu financijskih instrumenata i izmjeni Direktive 2002/92/EZ i Direktive 2011/61/EU, ili

Uredba (EU) br. 596/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o zlouporabi tržišta (Uredba o zlouporabi tržišta) te stavljanju izvan snage Direktive 2003/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i direktiva Komisije 2003/124/EZ, 2003/125/EZ i 2004/72/EZ

Pitanje (javnog) objavljivanja sudskih odluka u prekršajnom postupku nije posebno regulirano Prekršajnim zakonom (pogotovo ne onih nepravomoćnih), ali pravne osobe osnovane zakonom koje imaju javne ovlasti u statusu regulatornih ovlasti, tj. neovisne regulatorne agencije ipak objavljuju pravomoćne sudske odluke na vlastitim internetskim stranicama, pri čemu, u cilju zaštite osobnih podataka i prava osobnosti, poštuju načela anonimizacije sadržana u Pravilima o anonimizaciji sudskih odluka i Uputi o načinu anonimizacije sudskih odluka Vrhovnog suda Republike Hrvatske. No, takav način objavljivanja sudskih odluka nije u potpunosti u skladu s propisima Europske unije koji reguliraju predmetna područja. Naime, relevantni propisi Europske unije idu dalje te zahtijevaju da se radi pravodobnog obavješćavanja javnosti na internetskim stranicama nadležnih tijela objavljuju informacije o izrečenim „administrativnim mjerama i sankcijama“, pa čak i prije njihove pravomoćnosti, kao i informacije o identitetu fizičkih ili pravnih osoba odgovornih za kršenje relevantnih propisa, primjerice Direktiva 2003/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o prospektu koji je potrebno objaviti prilikom javne ponude vrijednosnih papira ili prilikom uvrštavanja u trgovanje te o izmjeni Direktive 2001/34/EZ.

Isto ili slično određuju i drugi propisi EU, npr. Direktiva 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2011. o upraviteljima alternativnih investicijskih fondova i o izmjeni direktiva 2003/41/EZ i 2009/65/EZ te uredbi (EZ) br. 1060/2009 i (EU) br. 1095/2010; Direktiva 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS); Uredba (EU) br. 236/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. ožujka 2012. o kratkoj prodaji i određenim aspektima kreditnih izvedenica na osnovi nastanka statusa neispunjavanja obveza.

Ukoliko je protiv objavljene sudske odluke uložen odgovarajući pravni lijek takva informacija se, također, naznačuje uz takvu odluku. Odgoda ili anonimizacija su dopušteni tek kao izuzetak od pravila, pod uvjetom da su ispunjeni određeni uvjeti (primjerice ako objava može ozbiljno ugroziti financijska tržišta, ako je objava protivna interesima ulagatelja ili ako ista može uzrokovati nerazmjernu štetu uključenim stranama). Obično se zahtijeva da predmetne objave ostaju na internetskoj stranici nadležnog tijela najmanje pet godina.

Što se tiče zaštitne mjere zabrane obavljanja određene djelatnosti, važeći Prekršajni zakon ograničava propisivanje i izricanje takve zaštitne mjere na maksimalnu duljinu trajanja od dvije godine, uz uvažavanje pri tome načela razmjernosti. Relevantni propisi Europske unije, međutim, dopuštaju i zahtijevaju mogućnost propisivanja i izricanje takve mjere (sankcije) u duljem trajanju pa sve do, pod određenim uvjetima, trajne zabrane obavljanja određenih djelatnosti, primjerice Direktiva 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištu financijskih instrumenata i izmjeni Direktive 2002/92/EZ i Direktive 2011/61/EU zahtijeva za ponovljena ozbiljna kršenja trajnu zabranu svakom članu upravljačkog tijela investicijskog društva ili drugoj fizičkoj osobi koju se smatra odgovornom za obavljanje upravljačkih zadaća u investicijskim društvima.

Isto ili slično određuju i drugi propisi EU, npr. Direktiva 2014/91/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o izmjeni Direktive 2009/65/EZ o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) u pogledu poslova depozitara, politika nagrađivanja i sankcija

Stoga na temelju gore navedene ocjene stanja i osnovnih pitanja koja se trebaju urediti zakonom, izmjene i dopune koje se predlažu ovim Prijedlogom Zakona o izmjenama i dopunama Prekršajnog zakona imaju za cilj omogućiti posebnim zakonima propisivanje novčanih kazni za prekršaje u iznosima i na način kako to traže određene Direktive i Uredbe EU, omogućiti ovlaštenim tužiteljima da javno objavljuju odluke o prekršajima na svojim internetskim stranicama na način kako to traže određene Direktive i Uredbe EU i omogućiti posebnim zakonima propisivanje zaštitnih mjera u trajanju kako to traže određene Direktive i Uredbe EU. Slijedom navedenog, Prijedlogom Zakona o izmjenama i dopunama Prekršajnog zakona izravno se ne preuzimaju odredbe pravne stečevine Europske unije, već se stvara pravni okvir koji će omogućiti da se posebnim zakonima u hrvatski pravni sustav prenese relevantna ravna stečevina Europske unije.

Izmjena kojom se uvodi zakonska presumpcija okrivljenikovog odricanja od prava na podnošenje prigovora protiv prekršajnog naloga i obveznog prekršajnog naloga ako plati novčanu kaznu prije podnošenja prigovora, predlaže se radi povećanja ukupne efikasnosti prekršajnog pravnog sustava. Iz istog razloga povećanja ukupne efikasnosti prekršajnog pravnog sustava predlažu se i određene normativne dopune koje će omogućiti postupanje ovlaštene osobe ovlaštenog tužitelja prema

počinitelju prekršaja na mjestu počinjenja prekršaja koje će biti brže i lakše i uz manji utrošak i sredstava i vremena, na obostranu korist i ovlaštene osobe ovlaštenog tužitelja i počinitelja prekršaja. Ove dopune ujedno predstavljaju i korak prema stvaranju prostora u prekršajnom pravnom sustavu za modernu komunikaciju sudionika u prekršajnom postupku, naročito komunikaciju ovlaštene osobe ovlaštenog tužitelja s okrivljenikom, fizičkom ili pravnom osobom koja ima elektronsku adresu u sustavu e-građanin ako je na nju prijavljena, počiniteljem, kao i korak ka adaptabilnosti prekršajnog sustava prema eventualnim budućim sustavima e-građanin ili e-sigurnost i tome slično.

Ostale izmjene i dopune koje se predlažu ovim Nacrtom prijedloga Zakona o izmjena i dopuna Prekršajnog zakona mogu se svrstati u treću grupu izmjena i dopuna koje, nomotehničkom doradom i usklađenjem pojedinih pravnih instituta i postupaka s Kaznenim zakonom (oduzimanje imovinske koristi ostvarene prekršajem, produljeno djelo prekršaja, troškovi postupka, ispravljanje pogrešaka ili propusta u pisanju odluke o prekršaju itd.), imaju za cilj povećanje koherentnosti ukupnog kaznenopravnog okvira Republike Hrvatske.

III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovog Zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u Državnom proračunu Republike Hrvatske.

PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA PREKRŠAJNOG ZAKONA

Članak 1.

U Prekršajnom zakonu („Narodne novine“ broj 107/07, 39/13 i 157/13) članak 14.b mijenja se i glasi:

„(1) Izvršenje odluke o oduzimanju predmeta i troškovima prekršajnog postupka zastarijeva po proteku pet godina od pravomoćnosti odluke kojom je isto izrečeno.

(2) Izvršenje odluke o oduzimanju imovinske koristi ne zastarijeva.“.

Članak 2.

U članku 16. dodaje se stavak 2. koji glasi:

„(2) Sastoji li se počiniteljeva djelatnost iz više vremenski odvojenih radnji, prekršaj je počinjen danom posljednje radnje, a kod prekršaja kod kojih radnja traje, danom prestanka radnje.“.

Članak 3.

U članku 33. stavak 9. mijenja se i glasi:

„(9) Posebnim zakonom može se poduzetniku za najteže prekršaje iz stavka 7. ovog članka propisati i izreći novčana kazna u postotku 1% do 10% njegovog ukupnog prihoda, ostvarenog u godini počinjenja prekršaja, a koji je utvrđen službenim financijskim izvješćima za tu godinu. Ako izvješća za tu godinu nema, za osnovicu izricanja kazne uzet će se posljednja dostupna službena godišnja financijska izvješća. Posebnim zakonom može se propisati što čini ukupan prihod poduzetnika.“.

Članak 4.

Iza članka 33. dodaje se članak 33.a koji glasi:

„Članak 33.a

(1) Kada je utvrđeno u postupku da je poduzetnik prekršajem iz članka 33. stavka 7. ovog Zakona ostvario korist ili spriječio gubitak, može mu se izreći novčana kazna u visini dvostruko utvrđenog iznosa ostvarene koristi odnosno spriječenog iznosa gubitka, ako je taj iznos veći od propisanog maksimuma kazne u postotku, prema članku 33. Stavak 9. ovog Zakona. Kod utvrđivanja pojedinačne kazne i kod izricanja ukupne kazne prema ovom stavku, ne vrijede ograničenja o tome iz stavka 1. do 6. članka 33. ovog Zakona.

(2) Iznimno, za prekršaj iz članka 33. stavka 7. ovog Zakona za koji je ovlašteni tužitelj pravna osoba s javnim ovlastima kojoj je posebnim zakonom utvrđen status neovisnog regulatora, za odgovornu osobu u pravnoj osobi i/ili za drugu fizičku osobu može se propisati i izreći novčana kazna do 40.000.000,00 kuna. Kada je u postupku utvrđeno da je okrivljena odgovorna osoba u

pravnoj osobi i/ili druga fizička osoba počinjenim prekršajem za sebe ostvarila korist ili spriječila gubitak, može joj se izreći novčana kazna u visini dvostruko utvrđenog iznosa ostvarene koristi odnosno spriječenog iznosa gubitka, ako je taj iznos veći od maksimuma propisane kazne. Kod utvrđivanja pojedinačne kazne i kod izricanja ukupne kazne prema ovom članku, ne vrijede ograničenja o tome iz članka 33. stavci 1. do 6. ovog Zakona.

(3) U smislu ovog Zakona poduzetnik je svaka pravna ili fizička osoba koja se bavi gospodarskom djelatnošću, bez obzira na pravni status i način na koji se financira.”.

Članak 5.

U članku 37. stavku 3. iza točke 2. dodaje se točka 3. koja glasi:

„3. kada je novčana kazna propisana u skladu s člankom 33. stavkom 9. i člankom 33.a ovog Zakona, ista se može ublažiti do polovice utvrđenog iznosa novčane kazne prema propisanom posebnom minimumu novčane kazne,“.

Dosadašnja točka 3. postaje točka 4.

Iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi:

„(4) Blažu kaznu od propisane za određeni prekršaj sud može izreći i kada su se ovlašteni tužitelj i okrivljenik o tome sporazumjeli, ukoliko je takva kazna u granicama odredbi ovoga Zakona o ublažavanju kazne.“.

Članak 6.

U članku 50. stavku 3. na kraju rečenice točka se briše, a dodaje se zarez i tekst: „ako ovim Zakonom nije propisano drukčije.“.

Članak 7.

U članku 54. iza stavka 6. dodaje se stavak 7. koji glasi:

“(7) Iznimno, okrivljeniku odgovornoj osobi u pravnoj osobi za prekršaj iz članka 33. stavka 7. ovog Zakona, za koji je ovlašteni tužitelj pravna osoba s javnim ovlastima kojoj je posebnim zakonom utvrđen status neovisnog regulatora, sud može izreći trajno zaštitnu mjeru iz stavka 1. ovog članka.”.

Članak 8.

U članku 55. iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

“(5) Iznimno, okrivljenoj pravnoj osobi za prekršaj iz članka 33. stavka 7. ovog Zakona, za koji je ovlašteni tužitelj pravna osoba s javnim ovlastima kojoj je posebnim zakonom utvrđen status neovisnog regulatora, sud može izreći trajno zaštitnu mjeru iz stavka 1. ovog članka.”.

Članak 9.

U članku 60. iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi:

„(4) Kada je propisom o prekršaju propisana prekršajna odgovornost pravne osobe i u njoj odgovorne osobe, a ovlašteni tužitelj pokrene postupak samo protiv pravne ili odgovorne osobe, ili sud u postupku utvrdi da optužena odgovorna osoba nije odgovorna osoba za taj prekršaj, sud može utvrditi prekršajnu odgovornost samo pravne osobe odnosno samo odgovorne osobe.“.

Članak 10.

U članku 80. stavak 3. se briše.

Članak 11.

U članku 87. dodaje se stavak 7. koji glasi:

“(7) Trošak prevođenja i tumača nastao primjenom odredbi ovog članka pada na teret proračunskih sredstava suda.”.

Članak 12.

U članku 109.e stavku 3. točki 4. iza riječi „prekršaja“ i zareza dodaju se riječi „kao i o troškovima tijela postupka kada je sporazum postignut tijekom vođenja postupka“.

Članak 13.

U članku 117.a iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

„(5) Pismena koja se sastavljaju u vezi s prekršajnim postupkom mogu se sastavljati, popunjavati, voditi, ispisivati i arhivirati u obliku elektroničke isprave, Ako se takva isprava potpisuje, može se potpisivati na elektroničkom uređaju, u skladu s tehničkim mogućnostima uređaja.“.

Članak 14.

U članku 119. iza stavka 8. dodaje se stavak 9. koji glasi:

„(9) Kada ovlaštena službena osoba ovlaštenog tužitelja na mjestu počinjenja prekršaja sačinjava zapisnik o poduzetim radnjama u vezi s počinjenim prekršaje, može zapisnik sastaviti u obliku elektroničke isprave, na način da se nakon potpisa počinitelja prekršaja zapisnik elektronski zaključava i onemogućava naknadna izmjena. Zapisnik se može potpisati na elektroničkom uređaju u skladu s tehničkim mogućnostima uređaja.“.

Članak 15.

U članku 128. stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Kada se okrivljenik prvi puta poziva, obvezni sadržaj poziva je stavak 2. ovog članka i članak 109. a stavak 1. ovog Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.“.

Iza stavka 3. dodaju se novi stavci 4., 5. i 6. koji glase:

„(4) Kada je tužitelj pokrenuo postupak podnošenjem optužnog prijedloga uz koji je, sukladno obvezi na temelju ovog Zakona, priložio od okrivljenika potpisanu pisanu obavijest iz članka 109. a stavka 1. ovog Zakona, obavezan sadržaj prvog poziva okrivljeniku je samo stavak 2. ovog članka.

(5) Kada je tužitelj pokrenuo postupak izdavanjem prekršajnog naloga ili obaveznog prekršajnog naloga kojima je upozorio okrivljenika, sukladno obvezi iz članka 234. stavka 3. ovog Zakona, na njegova prava i obveze iz članka 109. a stavka 1. točke 2. do 8. ovog Zakona, obavezan sadržaj prvog poziva okrivljeniku je samo stavak 2. ovog članka.

(6) Uz prvi poziv okrivljeniku će se uvijek dostaviti i optužni prijedlog.“.

Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 7.

Dosadašnji stavak 5., koji postaje stavak 8., mijenja se i glasi:

“(8) Stavci 1. do 7. ovog članka se odgovarajuće primjenjuju i u odnosu na okrivljenika pravnu osobu i njezinog predstavnika u prekršajnom postupku.”.

Članak 16.

U članku 137. stavku 1. iza riječi „opojnih sredstava“ dodaju se riječi „ili osobi koja pokazuje znakove utjecaja opojnih sredstava, a odbija se podvrgnuti utvrđivanju prisustva opojnih sredstava u organizmu“.

Članak 17.

U članku 140. stavci 1. i 2. mijenjaju se i glase:

„(1) U oslobađajućoj presudi i presudi kojom se optužba odbija odlučit će se i o troškovima postupka.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovog članka, izreći će se u presudi da troškovi prekršajnog postupka iz članka 138. stavka 2. točke 2. do 4. ovoga Zakona padaju na teret proračunskih sredstava suda, osim ako ovim Zakonom nije drukčije određeno, a troškovi iz članka 138. stavka 2. točke 5. i 7. ovoga Zakona samo ako se presudom okrivljenik oslobađa od optužbe jer djelo nije prekršaj odnosno nema dokaza da je počinio prekršaj.“.

Članak 18.

U članku 184. dodaju se stavci 5. i 6. koji glase:

„(5) Posebnim se zakonom može propisati da ovlašteni tužitelj pravna osoba s javnim ovlastima kojoj je posebnim zakonom utvrđen status neovisnog regulatora, kada primi nepravomoćnu odluku o prekršaju može je objaviti na svojoj web stranici, uz naznaku da je odluka

nepravomoćna. U tom slučaju dužan je objaviti i podnesene redovite pravne lijekove protiv odluke i ishod postupka po pravnim lijekovima. Posebnim se zakonom može propisati kada se iznimno identitet počinitelja prekršaja neće objaviti.

(6) Kada u postupku dostave nepravomoćne odluke o prekršaju ili u roku za podnošenje pravnog lijeka protiv odluke o prekršaju istekne zakonom propisani rok za zastaru prekršajnog progona, rješenjem će se utvrditi da je nastupila zastara prekršajnog progona i prekršajni postupak obustaviti.“.

Članak 19.

Članak 186. mijenja se i glasi:

„(1) Pogreške u imenima i brojevima te druge očite pogreške ili propusti u pisanju i računanju, nedostatke u obliku i nesuglasnosti napisane odluke o prekršaju i druge odluke s izvornikom ispravit će, posebnim rješenjem, sudac odnosno predsjednik vijeća na zahtjev stranaka ili po službenoj dužnosti.

(2) Nakon donošenja rješenja iz stavka 1. ovog članka sudac odnosno predsjednik vijeća će izraditi novi prijepis odluke o prekršaju odnosno druge odluke s ispravcima, koji će osobama iz članka 184. ovog Zakona dostaviti zajedno s rješenjem o ispravku. Ispod naziva odluke s ispravcima naznačit će se (ispravak).

(3) Protiv rješenja o ispravku nepravomoćne odluke o prekršaju ili druge odluke nije dopuštena posebna žalba, dok je protiv rješenja o ispravku pravomoćne odluke o prekršaju ili druge odluke žalba dopuštena, osim u slučaju iz članka 211. stavka 4. ovog Zakona.

(4) U slučajevima iz prethodnih stavaka, rok za žalbu protiv nepravomoćne odluke o prekršaju i druge odluke teče od dana dostave novog prijepisa odluke o prekršaju ili druge odluke s ispravcima.“.

Članak 20.

U članku 211. stavci 2. i 3. mijenjaju se i glase:

„(2) Rješavajući o žalbi, drugostupanjski sud može rješenjem:

1. odbaciti žalbu kao nepravovremenu, nedopuštenu ili kao nepotpunu,

2. odbiti žalbu kao neosnovanu ili

3. prihvatiti žalbu ili povodom žalbe po službenoj dužnosti rješenje preinačiti ili ukinuti i prema potrebi predmet dostaviti na ponovno odlučivanje.

(3) Na postupak o žalbi protiv rješenja odgovarajuće se primjenjuju odredbe o žalbi protiv odluke o prekršaju, a žalbeni sud po službenoj dužnosti uvijek ispituje jesu li postojale zakonske osnove za donošenje rješenja i je li rješenje donijelo ovlašteno tijelo.“.

Iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi:

„(4) Protiv rješenja Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske žalba nije dopuštena.“.

Članak 21.

U članku 234. iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

„(5) Ovlašteni izdavatelj prekršajnog naloga može na mjestu počinjenja prekršaja izdati počinitelju prekršaja obavijest iz članka 234.a ovog Zakona kad se prekršajni nalog i pripadajući zapisnici, potvrde i druga pripadajuća pismena sačinjavaju na elektroničkom uređaju u elektroničkom obliku.“.

Članak 22.

Iza članka 234. dodaje se članak 234.a koji glasi:

„Obavijest počinitelju prekršaja na mjestu počinjenja prekršaja

Članak 234.a

(1) Ovlašteni izdavatelj prekršajnog naloga može na mjestu počinjenja prekršaja sastaviti obavijest na elektroničkom uređaju u elektronskom obliku i takvu obavijest ispisati i uručiti počinitelju prekršaja na mjestu počinjenja prekršaja.

(2) Obavijest iz stavka 1. ovog članka sadrži: osobne podatke o počinitelju prekršaja, pravnu oznaku prekršaja, iznos novčane kazne, vrstu mjere koja se izriče, iznos troškova postupka, oznaku prekršajnog naloga i popis svih pripadajućih pismena sastavljenih u elektronskom obliku na elektroničkom uređaju tijekom utvrđivanja prekršaja u čiji sadržaj je počinitelju prekršaja omogućen uvid ili mu je sadržaj pročitao, uputu o mogućnosti uručivanja prekršajnog naloga i svih pripadajućih pismena u pisanom obliku kod tijela koje je odluku donijelo, mjesto za unos primjedbi koje počinitelj prekršaja izjavljuje, prostor za potpis primatelja odnosno naznaku o dostavi i naznaku počinitelju prekršaja o tome što može poduzeti nakon primitka obavijesti.

(3) Obavijest se sastavlja pod elektronski generiranim brojem (kodom) kojeg sadržavaju i prekršajni nalog i sva pismena sačinjena prilikom utvrđivanja prekršaja koji se ispisom obavijesti elektronski zaključavaju i onemogućava se naknadna izmjena.

(4) Potpisom obavijesti iz stavka 1. ovoga članka počinitelj prekršaja potvrđuje da je upoznat sa sadržajem prekršajnog naloga i pismena koja su tijekom utvrđivanja prekršaja u njegovoj prisutnosti sačinjena na elektroničkom uređaju.“.

Članak 23.

U članku 235. dodaje se stavak 5. koji glasi:

„(5) Plaćanje novčane kazne prije podnošenja prigovora smatra se okrivljenikovim odricanjem od prava na podnošenje prigovora protiv prekršajnog naloga.“.

Članak 24.

U članku 239. iza stavka 5. dodaje se novi stavak 6. koji glasi:

„(6) Ovlašteni tužitelj može na mjestu počinjenja prekršaja izdati počinitelju prekršaja obavijest iz članka 234.a ovog Zakona kad se obavezni prekršajni nalog i pripadajući zapisnici, potvrde i druga pripadajuća pismena sačinjavaju na elektroničkom uređaju u elektroničkom obliku.“.

Dosadašnji stavci 6. i 7. postaju stavci 7. i 8.

Članak 25.

U članku 241. dodaje se stavak 4. koji glasi:

„(4) Plaćanje novčane kazne prije podnošenja prigovora smatra se okrivljenikovim odricanjem od prava na podnošenje prigovora protiv obaveznog prekršajnog naloga.“.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 26.

(1) Prekršajni postupak koji je pokrenut prije stupanja na snagu ovog Zakona nastaviti će se i pravomoćno dovršiti po postupovnim odredbama Prekršajnog zakona („Narodne novine“ broj 107/07, 39/13 i 157/13).

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka odredbe članka 9., članka 11., članka 12., članka 15. stavka 2. i članka 16. ovog Zakona primijenit će se u prekršajnim postupcima koji su pokrenuti prije stupanja na snagu ovog Zakona.

(3) Iznimno od stavka 1. ovog članka, članak 1. ovog Zakona primjenjuje se i u postupcima izvršenja odluke o oduzimanju imovinske koristi koji su u tijeku na dan stupanja na snagu ovog Zakona.

Članak 27.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u „Narodnim novinama“.

OBRAZLOŽENJE

Članak 1.

Jedno od temeljnih načela kaznenog i prekršajnog prava jest da nitko, ni pod kojim uvjetima, ne može zadržati imovinsku korist ostvarenu kaznenim djelom odnosno prekršajem. Izmjenom se Prekršajni zakon usklađuje s odredbom članka 85. stavka 4. u vezi s načelom iz članka 5. Kaznenog zakona ("Narodne novine", br. 125/11. i 144/12). Dosljedna primjena tog načela znači da se ne može ograničavati vrijeme izvršenja odluke o oduzimanju imovinske koristi stečene počinjenjem prekršaja.

Članak 2.

Kod produljenog djela prekršaja u praksi se ponekad javlja dvojba o početku računanja roka zastare progona počinitelja takvog prekršaja, odnosno da li se zastara računa zasebno u odnosu na vrijeme počinjenja svake pojedinačne radnje koja ulazi u sastav produljenog prekršaja, ili od vremena počinjenja posljednje radnje koja ulazi u sastav produljenog prekršaja. Dopunom članka 16. s novim stavkom 2. normativno se određuje vrijeme počinjenja produljenog prekršaja odnosno trajnog prekršaja, čime se na nedvojben način rješavanje i pitanje početka računanja roka zastare prekršajnog progona počinitelja tih prekršaja. Time se ujedno prekršajnopравни sustav usklađuje i s kaznenopravnim, konkretno s člankom 8. stavkom 2. Kaznenog zakona.

Članak 3.

Normativnim poboljšanjem sada važećeg stavka 9. stvara se zakonodavni okvir koji će omogućiti posebnim zakonima propisivanje (a time i izricanje) novčane kazne na način i u visini kako to traže određene Direktive i Uredbe EU, npr. Direktiva 2013/50/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2013. (izmjene Transparency Directive) (v. ocjena stanja i razlozi zbog kojih se donosi Zakon). Pri tom se daje ovlast da se posebnim zakonom kojim se propisuje prekršaj, propiše što predstavlja ukupan godišnji prihod poduzetnika. Jasno se određuje kome se na taj način propisuje novčana kazna, a to je poduzetnik (pravna osoba ili fizička osoba obrtnik odnosno osoba koja se bavi drugom samostalnom djelatnošću), ali ne i fizička osoba odnosno odgovorna osoba u pravnoj osobi.

Članak 4.

Novim člankom 33.a u stavku 1. se propisuje mogućnost pooštrenog kažnjavanja za određene prekršaje kada se u postupku utvrdi da je počinjenim prekršajem pribavljena korist ili spriječen gubitak, sve kako to traže određene Direktive i Uredbe EU, npr. Direktiva 2013/50/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2013. (izmjene Transparency Directive) (v. ocjena stanja i razlozi zbog kojih se donosi Zakon).

Stavkom 2. novog članka 33.a stvara se zakonodavni okvir koji će omogućiti posebnim zakonima propisivanje novčanih kazni za prekršaje odgovornim osobama u pravnim osobama i drugim fizičkim osobama u iznosima i na način kako to traže određene Direktive i Uredbe EU, npr. Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim

društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (v. ocjena stanja i razlozi zbog kojih se donosi Zakon).

Članak 5.

S obzirom da su u određenoj mjeri izmijenjene ili dopunjene odredbe Prekršajnog zakona o novčanoj kazni (izmjene i dopune članka 33. i uvođenje novog članka 33.a), odgovarajuće su izmijenjene odnosno dopunjene odredbe o ublažavanju kazne.

Članak 6.

Dopunom članka 50. stavka 3. stvara se zakonska pretpostavka za dopune članka 54. i 55. Prekršajnog zakona.

Članak 7.

Dopunom članka 54. dodavanjem novog stavka 7. stvara se zakonodavni okvir koji će omogućiti propisivanje i izricanje zaštitne mjere zabrane obavljanja određene dužnosti ili djelatnosti u trajanju kako to traže određene Direktive i Uredbe EU, npr. Direktiva 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištu financijskih instrumenata i izmjeni Direktive 2002/92/EZ i Direktive 2011/61/EU (v. ocjena stanja i razlozi zbog kojih se donosi Zakon).

Članak 8.

Dopunom članka 55. dodavanjem novog stavka 5. stvara se zakonodavni okvir koji će omogućiti propisivanje i izricanje zaštitne mjere zabrane obavljanja određene djelatnosti u trajanju kako to traže određene Direktive i Uredbe EU, npr. Direktiva 2014/91/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o izmjeni Direktive 2009/65/EZ o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) (v. ocjena stanja i razlozi zbog kojih se donosi Zakon).

Članak 9.

Iako je pravilnom primjenom važećih članka 60. i 61. Prekršajnog zakona moguće određenje i samostalne prekršajne odgovornosti pravne osobe i odgovorne osobe i za prekršaj za koji je posebnim zakonom propisana prekršajna odgovornost i pravne i u njoj odgovorne osobe, u praksi ponekad dolazi do različitog tumačenja, pa se dopunom članka 60. u novom stavku 4. takvi prijepori sada nedvojbeno otklanjaju.

Članak 10.

Briše se odredba o tri negativna boda za jedan prekršaj kao nepotrebno ograničavanje zakonodavca (posebnih zakona), jer npr. Uredba Vijeća (EZ) br. 1224/2009 od 20. studenoga 2009. o uspostavi sustava kontrole Zajednice za osiguranje sukladnosti s pravilima zajedničke ribarstvene politike određuje dodjeljivanje 7 (sedam) kaznenih bodova za teški prekršaj u morskome ribolovu.

Članak 11.

Novim stavkom 7. u članku 87. u punom se smislu ostvaruje okrivljenikovo pravo na uporabu svoga jezika u postupku, bez da za prevođenje i tumačenje mora snositi troškove koji su time nastali.

Članak 12.

S obzirom da je sporazum tužitelja i okrivljenika o uvjetima priznavanja krivnje i sankciji mogući i tijekom trajanja postupka sve do njegova dovršetka, moguće je i da su nastali troškovi postupka koje je tijelo postupka unaprijed isplatilo iz svojeg proračuna, pa je u tom slučaju potreba sporazum i o tim troškovima postupka.

Članak 13.

Ovom dodanom odredbom o elektroničkoj ispravi se prvenstveno daje eksplicite mogućnost korištenja, osim unaprijed tiskanih obrazaca u pisanom obliku, elektroničkih uređaja i tako sačinjenih isprava, što ujedno omogućuje brže i efikasnije postupanje ovlaštene osobe ovlaštenog tužitelja na mjestu počinjenja prekršaja.

Članak 14.

Ova odredba, jednako kao i prethodna iz članka 13. ovog Nacrta, omogućava da se zapisnik može sastavljati na elektroničkom uređaju u obliku elektroničke isprave, pod uvjetom odnosno na način da se nakon potpisa elektronski zaključava i onemogućava bilo kakva naknadna izmjena.

Članak 15.

Izmjena članka 128. stavka 3., je posljedica novog članka 109.a koji se primjenjuje od 1. lipnja 2013., pa tako sadržaj prvog poziva okrivljeniku u bitnom ovisi da li je podnesen optužni prijedlog uz koji je tužitelj obavezan priložiti i pisanu obavijest iz članka 109.a ili nije obavezan priložiti tu obavijest. Prema tome se u izmijenjenom stavku 3., sadržaj prvog poziva okrivljeniku razlikuje:

- a) kad je optužni prijedlog podnesen protiv okrivljenika iz članka 134. i 136. te kada je optužni prijedlog podnio tužitelj koji uz optužni prijedlog nije obavezan priložiti obavijest iz članka 109.a (oštećenik tužitelj), obavezan sadržaja poziva je određen člankom 128. stavkom 2. i člankom 109.a,
- b) kad je podnesen optužni prijedlog uz koji je priložena potpisana obavijest od okrivljenika iz članka 109.a, obavezan sadržaj poziva je određene stavkom 2. članka 128.,
- c) kad je ovlašteni tužitelj izdao prekršajni nalog odnosno obavezni prekršajni nalog i pri tom u njima je sadržana i obavijest u skladu s člankom 234. stavkom 3. zadnja rečenica, protiv kojeg je okrivljenik podnio prigovor kojim poriče prekršaj, obavezan sadržaj prvog poziva okrivljeniku određen je stavkom 2. članka 128. (isto vrijedi i kad je u istoj situaciji tijelo postupka prethodno izdalo prekršajni nalog protiv okrivljenika).

Članak 16.

Ova je odredba unijeta da omogući policiji primjenu odnosno postupanje po članku 137. Prekršajnog zakona i u situacijama u kojima je osoba vidljivo pod utjecajem opojnih sredstava ili pokazuje znakove da je pod utjecajem opojnih sredstava, a odbila se podvrgnuti ispitivanju pomoću odgovarajućih sredstava ili uređaja i ne postoje uvjeti za uhićenje.

Članak 17.

Izmjenom se otklanja normativna pogreška u vezi forme odluke koja se donosi, jer ako sud u postupku ne proglasi okrivljenika krivim, presudom ga ili oslobađa od optužbe (članak 182.) ili presudom optužbu odbija (članak 181.), a naznaka rješenja u odredbi je suvišna s obzirom na članke 190. i 227.

Članak 18.

Dodaje se novi stavak 5. i time se stvara zakonodavni okvir koji će omogućiti ovlaštenim tužiteljima da, na temelju ovlasti propisanih posebnim zakonima, javno objavljuju odluke o prekršajima na svojim internetskim stranicama na način kako to traže određene Direktive i Uredbe EU, Direktiva 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2011. o upraviteljima alternativnih investicijskih fondova i o izmjeni direktiva 2003/41/EZ i 2009/65/EZ (v. ocjena stanja i razlozi zbog kojih se donosi Zakon).

Novim stavkom 6. rješava se u praksi čest problem kada nepravomoćnu odluku o prekršaju nije moguće prije isteka roka za zastaru prava na prekršajni progon uredno uručiti okrivljeniku, pa se sada propisuje da, ako nepravomoćna odluka o prekršaju nije uredno uručena okrivljeniku a istekao je roka za zastaru prava na prekršajni progon, rješenjem se utvrđuje da je nastupila zastara prava na prekršajni progon okrivljenika i prekršajni se postupak obustavlja.

Članak 19.

Predloženom izmjenom se na novi način normativno uređuje institut ispravka odluke o prekršaju i druge odluke. Strankama u postupku osigurava se uvijek pravo na žalbu protiv ispravka. Kad se vrši ispravak pravomoćne odluke, dopuštena je posebna žalba protiv rješenja o ispravku, osim u slučaju kada je rješenje donio Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske. Kada se ispravlja nepravomoćna odluka, pravo žalbe se osigurava na način da se sačinjava nov ispravljeni primjerak odluke i dostavlja se svim strankama kojima počinje teći novi rok za podnošenje pravnog sredstva protiv ispravka odluke.

Članak 20.

U vezi stavka 2. koji se mijenja, prema sada važećoj odredbi nije predviđeno odbacivanje žalbe kao nepotpune iako je ta mogućnost propisana člankom 193. stavkom 3., pa se predloženom izmjenom taj propust otklanja. Dodavanje izričaja „ili povodom žalbe po službenoj dužnosti“ je u skladu s predloženom dopunom stavka 3. ovog članka kojim se precizira što žalbeni sud ispituje po službenoj dužnosti.

U vezi stavka 3. koji se mijenja, radi se o tome da u prekršajnom postupku žalbu većinom podnose okrivljenici pravni laici bez stručne pomoći odvjetnika branitelja, pa često u žalbama

protiv procesnih rješenja ne ukazuju na nezakonitost osnove donesenog rješenja, a žalbeni je sud u situacijama da provjerava zakonitost osnove kao I to da li je reješenje donijeto od ovlaštenog tijela, iako žaliteljna to ne ukazuje. Stoga se izmijenjenim stavkom 3. samo pravno osnažuje takvo nužno postupanje žalbenog suda. Jednako tako ne treba ograničavati selektivno odgovarajuću primjenu odredbi žalbenog postupka protiv odluka o prekršaju i u postupku rješavanja o žalbi protiv rješenja već se ostavlja mogućnost uvijek odgovarajuće primjene svih odredbi.

Stavkom 4. koji se dodaje popunjava se pravna praznina u Zakonu s obzirom na činjenicu da je Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske isključivo i najviši žalbeni sud u prekršajno pravnom sustavu.

Članak 21.

Ovom odredbom se omogućava korištenje, prvenstveno na mjestu počinjenja prekršaja, suvremenih tehničkih uređaja za sastavljanje, popunjavanje, vođenje, ispisivanje i arhiviranje svih pismena koja se sastavljaju u vezi s prekršajnim postupkom u elektroničkom obliku, u skladu s tehničkim mogućnostima uređaja (koje se s vremenom nadograđuju i poboljšavaju).

Članak 22.

Ova odredba daje mogućnost ovlaštenom izdavatelju prekršajnog naloga (i obaveznog prekršajnog naloga) da može na mjestu utvrđivanja prekršaja sačiniti elektronski oblik prekršajnog naloga, zapisnika, obrazaca i svih pripadajućih pismena na elektronskom uređaju, sa sadržajem istih upoznati počinitelja prekršaja te izdati obavijest kojom ga se obavještava da može postupiti po uručenoj obavijesti (u određenom, instruktivnom, roku) ili da pisani oblik prekršajnog naloga može podići neposrednim uručenjem kod tijela koje je odluku donijelo (npr. u bilo kojoj policijskoj postaji na području RH) ili na elektronskoj adresi sustava e-građanin ako je na isti prijavljen. Ako po počinitelj prekršaja ne postupi po obavijesti, prekršajni nalog bit će mu dostavljen redovnim putem primjenom pravila o dostavi.

Članak 23.

S obzirom na zakonske uvjete utvrđivanja prekršaja i težinu prekršaja za koje se izdaje prekršajni nalog, a uzimajući u obzir implicitno konsenzualnu formu rješavanja prekršajnog spora u slučajevima izdavanja prekršajnog naloga, uvodi se presumpcija odricanja od prava na podnošenje prigovora ako se prije podnošenja prigovora plati novčana kazna izrečena prekršajnim nalogom, sve u svrhu pojednostavljenja i povećanja efikasnosti prekršajnog postupka.

Članak 24.

Ovom odredbom se omogućava korištenje, prvenstveno na mjestu počinjenja prekršaja, suvremenih tehničkih uređaja za sastavljanje, popunjavanje, vođenje, ispisivanje i arhiviranje svih pismena koja se sastavljaju u vezi s prekršajnim postupkom u elektroničkom obliku, u skladu s tehničkim mogućnostima uređaja (koje se s vremenom nadograđuju i poboljšavaju).

Članak 25.

S obzirom na zakonske uvjete utvrđivanja prekršaja i težinu prekršaja za koje se izdaje obavezni prekršajni nalog, a uzimajući u obzir implicitno konsenzualnu formu rješavanja prekršajnog spora u slučajevima izdavanja obaveznog prekršajnog naloga, uvodi se presumpcija odricanja od prava na podnošenje prigovora ako se prije podnošenja prigovora plati novčana kazna izrečena obaveznim prekršajnim nalogom, sve u svrhu pojednostavljenja i povećanja efikasnosti prekršajnog postupka.

Članak 26.

Propisuje koje se odredbe primjenjuju na postupke koji su u tijeku na dan stupanja na snagu Zakona odnosno koje se primjenjuju na prekršajne postupke koji su započeti nakon stupanja Zakon na snagu. Stavak 1. propisuje opće pravilo o primjeni postupovnih odredbi, a stavci 2. i 3. iznimke s obzirom na sadržaj, jer se radi o pojašnjenju već postojeće prakse (članak 60. Prekršajnog zakona), troškovima koji će nastati u postupku (članci 87. i 109.e Prekršajnog zakona) i sadržaj prvog poziva okrivljeniku nakon podizanja optužnog prijedloga (članak 128. Prekršajnog zakona). Stavak 3. predstavlja provođenje načela da nitko ne može, ni pod kakvim okolnostima, zadržati imovinsku korist ostvarenu kažnjivim djelom, pa nema mjesta zastari izvršenja takve odluke o oduzimanju.

Članak 27.

Određuje objavu Zakona u „Narodnim novinama“ i dan stupanja Zakona na snagu.

TEKST ODREDAVA VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU ODNOSNO DOPUNJUJU

Članak 14.b

Izvršenje odluke o oduzimanju imovinske koristi, oduzimanju predmeta i troškovima prekršajnog postupka zastarijeva po proteku pet godina od pravomoćnosti odluke kojom je isto izrečeno.

Članak 16.

Prekršaj je počinjen u vrijeme kada je počinitelj radio ili je bio dužan raditi, bez obzira na to kada je nastupila posljedica prekršaja.

Članak 33.

- (1) Za prekršaj propisan zakonom, za počinitelja prekršaja pravnu osobu ne može biti propisana ni izrečena novčana kazna u iznosu manjem od 2000,00 kuna ni većem od 1.000.000,00 kuna.
- (2) Za prekršaj propisan zakonom, za počinitelja prekršaja fizičku osobu obrtnika i osobu koja obavlja drugu samostalnu djelatnost koji je počinila u vezi s obavljanjem njezina obrta ili samostalne djelatnosti ne može biti propisana ni izrečena novčana kazna u iznosu manjem od 1000,00 kuna ni većem od 500.000,00 kuna.
- (3) Za prekršaj propisan zakonom, za počinitelja prekršaja fizičku osobu ne može biti propisana ni izrečena novčana kazna u iznosu manjem od 100,00 kuna ni većem od 50.000,00 kuna.
- (4) Za prekršaj propisan odlukom jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, za počinitelja prekršaja pravnu osobu ne može biti propisana ni izrečena novčana kazna u iznosu manjem od 500,00 kuna ni većem od 10.000,00 kuna.
- (5) Za prekršaj propisan odlukom jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, za počinitelja prekršaja fizičku osobu obrtnika i osobu koja obavlja drugu samostalnu djelatnost koji je počinila u vezi obavljanja njezina obrta ili druge samostalne djelatnosti ne može biti propisana ni izrečena novčana kazna u iznosu manjem od 300,00 kuna ni većem od 5.000,00 kuna.
- (6) Za prekršaj propisan odlukom jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, za počinitelja prekršaja fizičku osobu ne može biti propisana ni izrečena novčana kazna u iznosu manjem od 100,00 kuna ni većem od 2.000,00 kuna.
- (7) Za najteže prekršaje propisane zakonom u području ugrožavanja prirodnih bogatstava, okoliša i očuvanja prirode, sigurnosti i zdravlja na radu, rada i zapošljavanja na crno, socijalne sigurnosti, poreza, carine i financija, telekomunikacija (elektroničkih komunikacija), ugrožavanja tržišnog natjecanja, državnih robnih pričuva, biološke raznolikosti te unošenja u okoliš i stavljanja na tržište genetski modificiranih organizama ili proizvoda od njih te u području graditeljstva neispunjavanje bitnih zahtjeva za građevinu može se propisati i izreći novčana kazna u visini najviše do dvostrukih općih maksimuma propisanih stavcima 1. do 3. ovoga članka, a za prekršaj u području ugrožavanja prirodnih bogatstava, okoliša i očuvanja prirode iznimno je moguće propisati i izreći novčanu kaznu do 1.000.000,00 kuna okrivljeniku fizičkoj osobi.
- (8) Za prekršaj iz koristoljublja kojim je ostvarena imovinska korist počinitelj se može strože kazniti, najviše do dvostruko propisane kazne za taj prekršaj.
- (9) Propisom o prekršaju može se, za najteže prekršaje iz stavka 7. ovoga članka, propisati i izreći

novčana kazna u postotku od 1% do 10% prema povrijeđenoj zaštićenoj vrijednosti, s naznakom posebnog minimuma i maksimuma postotka novčane kazne. U tom slučaju ne vrijede ograničenja o maksimumu novčane kazne iz stavka 1. do 8. ovoga članka, ni prigodom utvrđivanja kazne ni prigodom izricanja ukupne novčane kazne.

(10) Rok za plaćanje novčane kazne određuje sud u samoj presudi vodeći računa o visini novčane kazne. Rok ne može biti kraći od osam dana ni dulji od tri mjeseca, a u opravdanim slučajevima (ovisno o visini novčane kazne i imovinskim prilikama okrivljenika) sud može odrediti obročnu otplatu novčane kazne u vremenu do šest mjeseci, osim ako propisom o prekršaju za to nije određen dulji rok. Ako se radi o okrivljeniku iz članka 136. stavka 1. ovoga Zakona, rok plaćanja izrečene novčane kazne se može odrediti odmah.

(11) Opći minimumi novčane kazne propisani ovim člankom primjenjuju se i prilikom utvrđivanja novčane kazne za prekršaje u stjecaju.

Članak 37.

(1) Sud može izreći kaznu blažu od propisane za određeni prekršaj kad to ovaj Zakon izričito propisuje.

(2) Blažu kaznu od propisane za određeni prekršaj sud može izreći i kad postoje naročite olakotne okolnosti, osobito ako se počinitelj pomirio s oštećenikom, ako mu je u potpunosti ili većim dijelom naknadio štetu prouzročenu prekršajem, a svrha kažnjavanja može se postići i takvom blažom kaznom.

(3) Sud može ublažiti kaznu sukladno stavcima 1. i 2. ovoga članka u sljedećim granicama:

1. ako je za prekršaj propisana novčana kazna do 40.000,00 kuna ili u točno određenom iznosu do 40.000,00 kuna ili u minimumu do 10.000,00 kuna, kazna se može ublažiti do općeg zakonskog minimuma kazne propisanog ovim Zakonom, za odgovarajuću vrstu okrivljenika (članak 33. ovoga Zakona),

2. ako je za prekršaj propisan minimum iznad 10.000,00 kuna ili u točno određenom iznosu novčane kazne iznad 40.000,00 kuna, kazna se može ublažiti do četverostrukog iznosa općeg zakonskog minimuma kazne propisanog ovim Zakonom, za odgovarajuću vrstu okrivljenika (članak 33. ovoga Zakona),

3. ako je za prekršaj propisana kazna zatvora, kazna se može ublažiti do općeg zakonskog minimuma kazne zatvora propisanog ovim Zakonom.

Članak 50.

(1) Zaštitne mjere su:

1. obvezno liječenje od ovisnosti,
2. zabrana obavljanja određenih dužnosti ili djelatnosti,
3. zabrana obavljanja određenih djelatnosti ili poslova pravnoj osobi,
4. zabrana stjecanja dozvola, ovlasti, koncesija ili subvencija,
5. zabrana poslovanja s korisnicima državnog i lokalnih proračuna,
6. zabrana upravljanja motornim vozilom.

(2) Osim zaštitnih mjera iz stavka 1. ovoga članka, zakonom kojim se propisuje prekršaj mogu se propisati i druge vrste zaštitnih mjera.

(3) Zaštitne mjere iz stavka 1. ovoga članka mogu se propisati u trajanju od jednog mjeseca do dvije godine, a zaštitne mjere iz stavka 2. ovoga članka u trajanju od jednog mjeseca do jedne godine.

(4) Zaštitne mjere za okrivljenika fizičku osobu primjenjive su i na odgovornu osobu u pravnoj osobi, obrtnika ili osobu koja obavlja drugu samostalnu djelatnost.

Članak 54.

»(1) Zaštitnu mjeru zabrane potpunog ili djelomičnog obavljanja određene dužnosti ili djelatnosti u trajanju od jednog mjeseca do jedne godine sud može izreći okrivljeniku koji je prekršaj počinio u obavljanju dužnosti ili djelatnosti ako postoji opasnost da će zlouporabom te dužnosti ili djelatnosti ponovno počiniti prekršaj.

(2) Vrijeme provedeno u izvršavanju kazne zatvora, rada za opće dobro ili zatvora određenog u zamjenu za neplaćenu novčanu kaznu ne uračunava se u vrijeme trajanja ove mjere.

(3) Za vrijeme zabrane iz stavka 1. ovoga članka osuđenik se ne smije baviti određenom dužnosti ili djelatnosti samostalno, za drugu osobu, u pravnoj osobi, ni u ime druge osobe, niti smije ovlastiti drugu osobu da se bavi tom dužnošću ili djelatnošću u njegovo ime i po njegovim uputama.

(4) Ako počinitelj ne postupi prema zabrani obavljanja određene dužnosti ili djelatnosti kad je izrečena uz uvjetnu osudu može se postupiti prema članku 46. stavku 4. ovoga Zakona.

(5) Sud će o pravomoćno izrečenoj mjeri obavijestiti tijelo nadležno za vođenje upisnika osoba koje obavljaju određene dužnosti ili djelatnosti.

(6) Zaštitna mjera iz stavka 1. ovoga članka ne može se izreći maloljetniku.

Članak 55.

(1) Zaštitnu mjeru zabrane potpunog ili djelomičnog obavljanja određene djelatnosti ili poslova u trajanju od tri mjeseca do jedne godine sud može izreći okrivljenoj pravnoj osobi koja je prekršaj počinila u obavljanju djelatnosti ili poslova ako postoji opasnost da će obavljanjem tih djelatnosti ili poslova ponovno počiniti prekršaj.

(2) Sud će o pravomoćno izrečenoj mjeri obavijestiti nadležni sud kod kojeg je pravna osoba upisana u sudski registar.

(3) Zabrana obavljanja određenih djelatnosti ili poslova ne može se izreći jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave i političkim strankama.

(4) Na mjeru zabrane obavljanja određenih djelatnosti ili poslova na odgovarajući se način primjenjuje članak 54. stavak 3. ovoga Zakona.

Članak 60.

(1) Pravna osoba i njezina odgovorna osoba prekršajno su odgovorni za skrivljene povrede propisa o prekršaju.

(2) Propisom o prekršaju može se za prekršaj propisati prekršajna odgovornost samo pravne osobe.

(3) Sud će utvrditi prekršajno odgovornom pravnu osobu i u slučaju kada se utvrdi postojanje pravnih ili stvarnih zapreka za utvrđivanje odgovornosti odgovorne osobe, ili se ne može utvrditi tko je odgovorna osoba.

Članak 80.

(1) Negativni prekršajni bodovi kao pravna posljedica osude mogu se propisati za počinitelja koji

je pravomoćno proglašen krivim za osobito teške prekršaje.

(2) Pravna posljedica negativni prekršajni bodovi nastupa danom pravomoćnosti odluke kojom je utvrđeno da je počinjen prekršaj za koji su zakonom propisani negativni prekršajni bodovi.

(3) Za jedan prekršaj može se propisati najviše do tri negativna prekršajna boda.

Članak 87.

(1) U prekršajnom postupku u uporabi je hrvatski jezik i latinično pismo, ako za uporabu u pojedinim područjima sudova nije zakonom uveden i drugi jezik ili pismo.

(2) Stranke, sudionici u postupku, svjedoci i ostale osobe koje sudjeluju u postupku imaju se pravo služiti svojim jezikom. Ako se postupak ili pojedina radnja u postupku ne vodi na jeziku te osobe, osigurat će se na zahtjev tih osoba usmeno prevođenje onoga što ona odnosno drugi iznose te isprava i drugoga pisanoga dokaznog materijala. Ako osoba ne razumije jezik na kojem se vodi postupak, u svakom će se slučaju osigurati prevođenje. Prevođenje obavlja tumač.

(3) Pozive i odluke upućuje sud na hrvatskom jeziku i latiničnom pismu. Na hrvatskom jeziku i latiničnom pismu dostavljaju se sudu optužni prijedlog, žalba i drugi podnesci. Ako je na pojedinom sudskom području u službeni uporabu zakonom uveden i drugi jezik ili pismo, podnesci se mogu sudu dostavljati i na tom jeziku ili pismu.

(4) Okrivljeniku koji je u zadržavanju kao i osobi na izdržavanju kazne dostavit će se prijevod poziva, odluka i podnesaka na jeziku kojim se služi u postupku.

(5) Stranac koji je zadržan zbog sumnje da je počinio prekršaj, ili se nalazi u pritvoru, istražnom zatvoru ili u zatvoru zbog kaznenog djela ili je iz drugih razloga lišen slobode, može od započinjanja postupka do njegova dovršetka dostavljati sudu podneske na svom jeziku.«.

6) O pravu na prevođenje poučit će se prije prvog ispitivanja osoba iz stavka 5. ovoga članka, koja se može odreći toga prava ako zna jezik na kojem se vodi postupak. U zapisniku će se zabilježiti da je dana pouka i izjava sudionika.

Članak 109.e

(1) Nakon uručenja počinitelju obavijesti iz članka 109.a stavka 1. ovoga Zakona, ovlašteni tužitelj iz članka 109. stavka 1. točaka 1. do 3. ovog Zakona i počinitelj mogu pregovarati o uvjetima priznavanja krivnje i sporazumijevanju o sankciji i mjerama.

(2) Ovlašteni tužitelj i okrivljenik mogu i tijekom postupka, prije donošenja odluke o prekršaju, na prijedlog okrivljenika ili tijela postupka pregovarati o uvjetima priznavanja krivnje i sporazumijevanju o sankciji i mjerama.

(3) Ako ovlašteni tužitelj i počinitelj postignu sporazum iz stavka 1. ili stavka 2. ovog članka, sastavljaju o tome pisanu izjavu za donošenje odluke o prekršaju na temelju sporazuma stranaka koja sadrži:

1) opis prekršaja,

2) izjavu okrivljenika o priznavanju krivnje za taj prekršaj,

3) sporazum o vrsti i mjeri kazne ili druge sankcije odnosno mjere,

4) sporazum o troškovima ovlaštenog tužitelja u vezi s utvrđenjem prekršaja,

5) potpis stranaka.

(4) Sastavljena izjava iz stavka 3. ovog članka, a ako se radi o sporazumu iz stavka 1. ovog članka i pisana obavijest iz članka 109.a stavka 1. ovog Zakona, predaju se tijelu postupka koje će odlučiti o njezinu prihvaćanju.

(5) Tijelo postupka neće prihvatiti sporazum stranaka koji je s obzirom na pravila o izboru vrste i

visine sankcije na štetu okrivljenika ili se neće postići svrha kažnjavanja ili koji nije zakonit.

(6) Ako ne prihvati sporazum stranaka iz stavka 1. ovog članka, postignuti sporazum će se smatrati optužnim prijedlogom i tijelo postupka će provesti postupak u kojem će raspraviti okolnosti zbog kojih nije prihvatio sporazum i donijeti odgovarajuću odluku o prekršaju.

(7) Ako ne prihvati sporazum stranaka iz stavka 2. ovog članka, tijelo postupka će rješenjem odbaciti sporazum i nastaviti s postupkom. Protiv ovog rješenja nije dopuštena žalba.

(8) Ako prihvati sporazum stranaka, tijelo postupka će donijeti odluku o prekršaju koja mora u cijelosti odgovarati postignutom sporazumu stranaka.

(9) Protiv odluke o prekršaju iz stavka 8. ovog članka žalba nije dopuštena.

Članak 117.a

(1) Podnesci koji se prema ovom Zakonu pisano sastavljaju i potpisuju, mogu se podnijeti u obliku elektroničke isprave ako su izrađeni, otpremljeni, primljeni i pohranjeni primjenom dostupne informacijske tehnologije, i osiguravaju utvrđivanje jednoznačnog obilježja kojim se utvrđuje sastavljač elektroničke isprave.

(2) Podnesak u obliku elektroničke isprave smatra se zaprimljenim u informacijskom sustavu ili uređaju suda, tijela državne uprave koja vode prekršajni postupak, ovlaštenog tužitelja, ili odvjetničkog ureda, trenutkom registracije njihovog prijema u tom sustavu ili uređaju. Primatelj osigurava uredno djelovanje automatiziranog sustava potvrde prijema. Ako pošiljatelj ne zaprimi potvrdu prijema, obavijestit će o tome primatelja, pa ako u roku kojeg je odredio ne primi tu potvrdu, smatra se da podnesak u obliku elektroničke isprave nije poslan.

(3) O podnesku u obliku elektroničke isprave iz stavka 2. ovog članka, sud, tijelo državne uprave koje vodi prekršajni postupak i ovlašteni tužitelj sastavljaju službenu zabilješku. U slučaju nerazumljivog ili nepotpunog podneska u obliku elektroničke isprave pozvat će se podnositelja da podnesak ispravi, odnosno dopuni, ako on to ne učini u određenom roku, podnesak će se odbaciti.

(4) U ocjeni pitanja pravne valjanosti, uporabe, prometa, čuvanja i tajnosti podnesaka u obliku elektroničke isprave odgovarajuće se primjenjuju odredbe posebnih propisa.

Članak 119.

(1) O svakoj radnji poduzetoj tijekom prekršajnog postupka sastavit će se zapisnik istodobno kad se radnja obavlja, a ako to nije moguće, onda neposredno nakon toga.

(2) Zapisnik piše zapisničar. Samo kad se obavlja pretraga stana ili osoba ili se radnja poduzima izvan službenih prostorija tijela, a zapisničar se ne može osigurati, zapisnik može pisati osoba koja poduzima radnju.

(3) Kad zapisnik piše zapisničar, zapisnik se sastavlja tako da osoba koja poduzima radnju govori glasno zapisničaru što će unijeti u zapisnik, osim u slučajevima kada po ovom Zakonu zapisnik može sastaviti sudski savjetnik ili sudački vježbenik.

(4) Osobi koja se ispituje može se dopustiti da sama kazuje odgovore u zapisnik. U slučaju zlorabe to joj se pravo može uskratiti.

(5) U zapisnik se unosi naziv državnog tijela pred kojim se obavlja radnja, mjesto gdje se obavlja radnja, dan i sat kad je radnja započeta i završena, imena i prezimena nazočnih osoba i u kojem su svojstvu nazočne te naznaka prekršajnog predmeta u kojem se poduzima radnja.

(6) Zapisnik treba sadržavati bitne podatke o tijeku i sadržaju poduzete radnje. U zapisnik se ubilježava u obliku pripovijedanja samo bitni sadržaj danih iskaza i izjava. Pitanja se unose u

zapisnik samo ako je potrebno da se razumije odgovor. Ako je potrebno, u zapisnik će se doslovce unijeti pitanje koje je postavljeno i odgovor koji je dan.

Ako su pri poduzimanju radnje oduzeti predmeti ili spisi, to će se naznačiti u zapisniku, a oduzete stvari priključit će se zapisniku ili će se navesti gdje se nalaze na čuvanju.

(7) Pri poduzimanju radnji kao što je očevid, pretraga stana ili osoba, ili prepoznavanje, u zapisnik će se unijeti i podaci koji su važni s obzirom na značenje takve radnje ili za utvrđivanje istovjetnosti pojedinih predmeta (opis, mjere i veličina predmeta ili tragova, stavljanje oznake na predmete i dr.), a ako su napravljene skice, crteži, planovi, fotografije, filmske ili druge tehničke snimke, to će se navesti u zapisniku i priključiti zapisniku.

(8) Zapisnik se mora voditi uredno, u njemu se ne smije ništa dodati ili mijenjati. Prekrižena mjesta moraju ostati čitljiva. Zapisnik se vodi uporabom pisane mašine ili računala, osim ako i zbog posebnih okolnosti to nije moguće. Takve će se okolnosti naznačiti u zapisniku. Ako zapisnik ima više listova, oni će se označiti rednim brojevima. Sve preinake, ispravci i dodaci unose se na kraju zapisnika i moraju ih ovjerovati osobe koje potpisuju zapisnik.

Članak 128.

(1) Nazočnost okrivljenika u tijeku vođenja prekršajnog postupka osigurava se njegovim pozivanjem. Poziv okrivljeniku upućuje sud.

(2) Pozivanje se obavlja dostavom zatvorenoga pisanog poziva koji obvezno sadrži:

1. naziv suda koji poziva,
2. ime i prezime okrivljenika,
3. naziv ili oznaku prekršaja koji mu se stavlja na teret,
4. mjesto kamo okrivljenik treba doći,
5. dan i sat kad treba doći,
6. naznak da se poziva u svojstvu okrivljenika,
7. upozorenje da u slučaju nedolaska može biti određeno njegovo prisilno dovođenje, ili da će se pod uvjetima ovoga Zakona postupak ili rasprava provesti i donijeti presuda i bez njegove nazočnosti (članak 167. stavak 3.).
8. službeni pečat i potpis suca.

(3) Kada se okrivljenik prvi puta poziva, poučit će se da je do pravomoćnog dovršetka postupka kao i do dovršetka postupka izvršenja odluke o prekršaju dužan odmah izvijestiti sud o promjeni adrese ili namjeri da promjeni boravište, te će se upozoriti na posljedice koje propisuje ovaj Zakon ako tako ne postupi (članak 145. stavak 5.). Uz prvi poziv okrivljeniku se dostavlja i primjerak optužnog prijedloga s upozorenjem da može sudu dostaviti i pisanu obranu.

(4) Ako se okrivljenik ne može odazvati pozivu zbog bolesti ili druge neotklonjive smetnje, može se ispitati u mjestu gdje se nalazi ili se njegovo ispitivanje može odgoditi.

(5) Odredbe stavka 1. do 4. ovoga članka smisljeno se primjenjuju i u odnosu na okrivljenika pravnu osobu i njezina predstavnika.

Članak 137.

(1) Prema osobi pod utjecajem opojnih sredstava koja je zatečena u počinjenju prekršaja, ako osobite okolnosti upućuju da će nastaviti s radnjom prekršaja, policija može naredbom radi neposrednog sprječavanja nastavka činjenja prekršaja odrediti mjeru:

1. smještanja u posebnu prostoriju do prestanka djelovanja opojnog sredstva ali ne u trajanju duljem od 12 sati,

2. premještanja motornog vozila na određeno mjesto do prestanka djelovanja opojnog sredstva ali ne dulje od 12 sati. O mjestu premještanja vozila, policija obavještava osobu prema kojoj je naređena ta mjera i vlasnika vozila, ako je riječ o osobi različitoj od vozača, čim je to moguće, a najkasnije do prestanka mjere. Nakon prestanka poduzete mjere vozač ili vlasnik mogu preuzeti vozilo. Ako policija smatra da to ne ugrožava ostvarivanje svrhe mjere, može vozilo i prije isteka roka na koji je mjera određena predati vlasniku ili od njega opunomoćenoj osobi. Troškove premještanja i čuvanja vozila snosi vozač.

(2) Ministar nadležan za unutarnje poslove potanko će pravilnikom propisati način provedbe mjere iz stavka 1. točke 2. ovoga članka.

(3) Za neosnovanu ili nezakonitu primjenu mjere iz stavka 1. ovoga članka, osoba prema kojoj je mjera poduzeta ima pravo na naknadu štete.

Članak 140.

(1) U svakoj presudi i rješenju kojim se obustavlja prekršajni postupak odlučit će se tko snosi troškove postupka, koliki su, kome i u kojem roku se imaju platiti.

(2) Ako se obustavlja prekršajni postupak, izreći će se u odluci o tome da troškovi postupka iz članka 138. stavka 2. točke 2. do 4. ovoga Zakona padaju na teret proračunskih sredstava suda, osim ako ovim Zakonom nije drukčije određeno, a troškovi iz članka 138. stavka 2. točke 5. i 7. ovoga Zakona samo ako se postupak obustavlja iz razloga što djelo okrivljenika nije prekršaj ili nema dokaza da je počinio prekršaj.

(3) Ako se postupak vodi i dovrši na zahtjev oštećenika tužitelja, obvezat će ga se da podmiri troškove postupka iz članka 138. stavka 2. točke 2. do 5. ovoga Zakona te nužne izdatke i nagradu branitelja okrivljenika, ako je svjesno podnio lažan optužni prijedlog.

(4) Odredbe ovoga Zakona o troškovima postupka na jednak se način primjenjuju na sve ovlaštene tužitelje.

(5) Osobe koje imaju pravo na trošak u postupku, dužne su postaviti zahtjev za ostvarenje troškova odmah. Sud će te osobe upozoriti da imaju pravo na trošak. Iznimno, ako te osobe nemaju sve podatke potrebne za izračun troška, sud može odobriti da zahtjev postave u roku koji odredi sud a najdulje u roku od 3 mjeseca.

(6) Osobe koje ne postave u roku iz stavka 5. ovoga članka zahtjev za isplatu troškova gube pravo na ostvarenje tih troškova.

(7) Okrivljenik koji je pravo na troškove stekao nakon donošenja odluke o prekršaju može to pravo ostvariti ako zahtjev za naknadu troškova podnese u roku tri mjeseca od dana kada mu je uručena pravomoćna odluka o prekršaju.

(8) Ako sud nije dijelom ili u cijelosti odlučio o troškovima postupka u odluci o prekršaju, učinit će to posebnim rješenjem.

Članak 184.

(1) Objavljena presuda mora se napisati i otpremiti u roku mjesec dana nakon objave.

(2) Presudu potpisuju sudac i zapisničar.

(3) Ovjerovljeni prijepis presude dostavlja se strankama i sudionicima u postupku, osim ako ovim Zakonom nije određeno drukčije (članak 146. stavak 3. i 179. stavak 9.), a okrivljeniku, oštećeniku tužitelju i oštećeniku ako ima pravo žalbe, dostavit će se i uputa o pravu na žalbu.

(4) Pravomoćna presuda oštećeniku će se dostaviti na njegov zahtjev. U postupku za prekršaj nasilja u obitelji, presuda će se uvijek dostaviti i oštećeniku.

Članak 186.

- (1) Pogreške u imenima i brojevima te druge očite pogreške u pisanju i računanju, nedostatke u obliku i nesuglasnosti napisane presude i druge odluke s izvornikom ispraviti će, posebnim rješenjem, sudac na zahtjev stranaka ili po službenoj dužnosti.
- (2) Ako postoji nesuglasje između napisane presude i druge odluke i njezina izvornika glede podataka iz članka 183. stavka 1. točke 1. do 4. i točke 6. ovoga Zakona, rješenje o ispravku dostaviti će se onima kojima je prije toga dostavljena presuda ili druga odluka.
- (3) Drugostupanjska presuda može se ispraviti samo zbog očitih pogrešaka u imenima i brojevima te drugih očitih pogrešaka u pisanju i računanju, a otpremljena presuda i njezin ispravak proizvodi pravni učinak prema strankama i trećim osobama.
- (4) Ako se ispravkom mijenja pravni položaj okrivljenika, rješenje o ispravku presude ili druge odluke dostaviti će se svim kojima je presuda ili druga odluka dostavljena i koji imaju pravo žalbe ili drugog pravnog sredstva. U tom slučaju ovlaštenicima prava na žalbu ili drugo pravno sredstvo teče novi rok za podnošenje žalbe ili drugog pravnog sredstva.

Članak 211.

- (1) Protiv rješenja prvostupanjskog suda donesenog prije, u tijeku i nakon provedenog postupka stranke i osobe čija su prava povrijeđena mogu uvijek podnijeti žalbu kad ovim Zakonom nije propisano da žalba nije dopuštena. Žalba se podnosi sudu koji je donio rješenje u roku tri dana od dana dostave rješenja, osim ako ovim Zakonom nije određen drugi rok. Žalba odgađa izvršenje rješenja osim ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.
- (2) Rješavajući o žalbi, drugostupanjski sud može rješenjem odbaciti žalbu kao nepravodobnu ili kao nedopuštenu, odbiti žalbu kao neosnovanu ili prihvatiti žalbu i rješenje preinačiti ili ukinuti i prema potrebi predmet dostaviti prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.
- (3) Na postupak o žalbi protiv rješenja će se odgovarajuće primijenjivati odredbe članka 179. stavka 7. i 8., članka 191., članka 193. do 199. i članka 202. stavka 6. ovoga Zakona.

Članak 234.

- (1) Prekršajni se nalog u pisanom obliku izdaje sadržajno odgovarajućom primjenom odredbi članka 183. i 185. ovoga Zakona, ako odredbama ovoga članka nije nešto drukčije određeno.
- (2) U obrazloženju prekršajnog naloga će se ukratko navesti samo dokazi, i ovim Zakonom drugi uvjeti predviđeni, koji opravdavaju njegovo izdavanje.
- (3) Prekršajni nalog sud dostavlja okrivljeniku, njegovu branitelju ako ga ima i tužitelju, a tijelo državne uprave koje vodi prekršajni postupak okrivljeniku, njegovu branitelju ako ga ima i tužitelju ako se postupak vodi na zahtjev ovlaštenog tužitelja. Ovlašteni tužitelj će izdanim prekršajnim nalogom, odnosno obaveznim prekršajnim nalogom upozoriti okrivljenika u smislu članka 109.a stavka 1. točaka 2. do 8. ovoga Zakona
- (4) Ostali ovlašteni izdavatelji prekršajnog naloga dostavljaju prekršajni nalog okrivljeniku.

Članak 235.

- (1) Protiv prekršajnog naloga mogu u roku od osam dana izdavatelju podnijeti prigovor:
1. okrivljenik,

2. branitelj,

3. osobe iz članka 192. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Okrivljenik se može odreći prava na podnošenje prigovora protiv prekršajnog naloga, a od pravodobno podnesenog prigovora može odustati do započinjanja prekršajnog postupka i prije nego je prekršajni nalog stavljen izvan snage.

(3) Odricanje od prava na podnošenje prigovora i odustanak od već podnesenog su neopozivi.

(4) Okrivljeniku koji iz opravdanih razloga propusti rok za podnošenje prigovora dopustit će se povrat u prijašnje stanje. Na odlučivanje o molbi za povrat u prijašnje stanje primijenit će se o tome odredbe ovoga Zakona o molbi za povrat u prijašnje stanje zbog propuštanja roka za podnošenje žalbe protiv presude.

Članak 239.

(1) Ovlašteni tužitelji iz članka 109. stavka 1. točke 1. i 2. ovoga Zakona prije pokretanja prekršajnog postupka protiv počinitelja prekršaja obvezno će izdati prekršajni nalog (obavezni prekršajni nalog) za:

1. prekršaj propisan odlukom jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave,

2. prekršaj propisan zakonom za koji je kao kazna propisana samo novčana kazna do 5.000,00 kuna za fizičku osobu, do 10.000,00 kuna za počinitelja prekršaja fizičku osobu obrtnika i osobu koja obavlja drugu samostalnu djelatnost, do 15.000,00 kuna za pravnu osobu i do 5.000,00 kuna za odgovornu osobu u pravnoj osobi. Kod prekršaja pravne osobe i u njoj odgovorne osobe, obavezni prekršajni nalog izdat će se kada je uvjet iz ove točke ostvaren u odnosu na počinitelja pravnu osobu.

(2) Ovlašteni tužitelji iz članka 109. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona mogu izdati obavezni prekršajni nalog i ako je za prekršaj propisana novčana kazna veća od iznosa iz stavka 1. točke 2. ovoga članka, ali u tom slučaju za pojedinačni prekršaj ne može se utvrditi novčana kazna veća od iznosa iz stavka 1. točke 2. ovoga članka.

(3) Za prekršaje u stjecaju ovlašteni tužitelj je obavezan izdati prekršajni nalog samo kada su za to ostvareni uvjeti iz stavka 1. ovoga članka za sve prekršaje u stjecaju.

(4) Obaveznim prekršajnim nalogom osim novčane kazne može se izreći i oduzimanje predmeta prekršaja, imovinske koristi, paušalna svota troška izdavanja prekršajnog naloga do 200,00 kuna i stvarni troškovi nastali utvrđivanjem prekršaja upotrebom tehničkih sredstava ili provođenjem potrebnih analiza i vještačenja. Kada je za prekršaj propisana novčana kazna iznad 2.000,00 do 5.000,00 kuna, može se počinitelju izreći i zaštitna mjera zabrane upravljanja motornim vozilom odnosno korištenje strane dozvole za upravljanje motornim vozilom na području Republike Hrvatske.

(5) U postupku izdavanja obaveznog prekršajnog naloga iz stavka 1. i 2. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju i odredbe ovoga Zakona o izdavanju prekršajnog naloga, osim ako odredbama ovoga Zakona o izdavanju obaveznog prekršajnog naloga nije nešto drukčije određeno.

(6) Ako je ovlašteni tužitelj umjesto prekršajnog naloga iz stavka 1. ovoga članka podnio optužni prijedlog, sud taj će optužni prijedlog odbaciti.

(7) Obavezni prekršajni nalog ne može se izdati protiv počinitelja prekršaja koji je u vrijeme počinjenja prekršaja bio maloljetnik

Članak 241.

(1) Prigovor protiv obaveznog prekršajnog naloga mogu u roku od osam dana podnijeti:

1. okrivljenik,

2. branitelj,

3. osobe iz članka 192. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Prigovor se podnosi tijelu koje ga je izdalo i ima sadržaj sukladno članku 236. ovoga Zakona.

(3) Pravodoban i od ovlaštene osobe podnesen prigovor zadržava izvršenje prekršajnog naloga.